

עמ"ת 34003/08/23 - סודה עמאש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 34003-08-23 עמאש נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 337286/2023
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא דיאנה סלע
עוררת סודה עמאש
נגד מדינת ישראל
משיבה **החלטה**

לפני עיר על החלטתו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט לירן חיים) מיום 14/8/23 בתיק מ"ת 23-08-28518 (להלן): בית משפט קמא וההחלטה, בהתאם; בית משפט קמא קיבל את בקשה המשיבה (המאשימה), והוא על המשך שחרורה של העוררת בתנאים מגבלים כפי שנקבעו בהחלטתו בתיק מ"י 3335-08-23 מיום 3/8/23.

ב. נגד העוררת, ילידת 1/1/47 (כעולה מסמכי המלך"ד בבית החולים רמב"ם), הוגש כתוב אישום המיחס לה החזקת סמים מסוכנים שלא לשימוש עצמו. בכתב האישום שהוגש נגדה ביום 9/8/23 נטען, כי ביתה של העוררת ברחוב הרץ אימבר 1 בחיפה התנהלה תחינה לממכר סמים; עוד נטען, כי ביום 1/8/23, במהלך חיפוש שבוצע בביתה, נמצאה העוררת מחזיקה במקרה ידה השמאלית סמים מסוכנים מסוגים שונים כדלהלן: 26 מנוגת של סמ מסוקן מסוג קווקאן ו-9 מנוגת של סמ מסוקן מסוג הרואין; על המזון שנמצא בסלון נמצא ונتفس סכום מזומנים בסך של 6,970 ₪.

ג. במהלך החקירה שוחררה העוררת בתנאים מגבלים כדלהלן:

"1. מעצר בית מלא ומוחלט בבית נכדתה, גב' כרמליה קליבאת, בישוב בסמכת טבעון, וזאת עד יום ג' - 8.8.23 בשעה 11:00.

mobher lechzoda ci naser ulia l'zat m'makom mutzr habayit b'mashr kl shvot yimma, ala am cn tzuman lekhzora /ao ldion b'mespete.

benosf, tokul lechzoda l'zat m'makom mutzr habayit bliyoi achot h'mafkhot l'zoruk kavlat tipol rafavi v'zot b'cufot lmtn h'odua m'kidima li'hida h'chokrta.

lechzoda t'hia b'fikhot b'mashr kl shvot yimma u'i achot h'mafkhot asher zivinu le'il.

mobher lmafkhot ci ul achot man lafchot leshوت b'machitz lechzoda b'mashr kl shvot yimma batkofet mutzr habayit v'cn ldioh l'mespetra baofn midyic cl shahzoda tefar achd matnai shchoror.

אני אוסר על החשודה, בתקופת מעצר הבית, לעשות כל שימוש בטלפון/מחשב או כל מכשיר אחר המחבר לרשת האינטרנט.

.2. אני אוסר על החשודה במשך תקופה מעצר הבית ליזור כל קשר, בין ישיר ובין עקיף, עם מי המעורבים בפרשה.

.3. אני אוסר על החשודה להיכנס לביתה ברוח' נפתחי אימבר 1 בחיפה, וזאת עד יומם ג' - 8.8.23 בשעה 17:00.

.4. החשודה תחתום על התcheinבות עצמית על סך 10,000 ₪.

.5. תיחתמנה שני ערביות צד ג', ע"ו שתי המפקחות, אשר פרטיהן צוינו לעיל, על סך 10,000 ₪ כל אחת.

.6. החשודה תתיצב לחקירה בכל עת שיידרש, ולענין זה די בזימונה באמצעות הטלפון או באמצעות באת כוחה, ע"ד סbag.

.7. אני מתיר לשוטרי משטרת ישראל להיכנס למקום מעצר הבית בכל עת על מנת לוודא כי החשודה עומדת בתנאי השחרור.

mobher להשודה כי אם תפאר אחד מתנאי השחרור - תיעצר."

.D. לאחר הגשת כתוב האישום הגישה המשיבה בקשה להוותר את תנאי שחרורה של העוררת על כנמ' עד תום ההליכים המשפטיים נגדה; זאת בטענה כי קיימות ראיות טובות לכואורה להוכחת האשמות המוחסנות לעוררת, כי העבירות המוחסנות לה מקומות חזקת מסוכנות סטטוטרית, וכי מחומר הראיות עולה כי העוררת עוסקת בסמים בדרך חיים ואין עליה מORA הדין.

לטענת המשיבה, אייזון שכן בין האינטראקציוני לבין חירות הפרט של העוררת מצדיקה הרחקתה מהחברה עוד בטרם הוכרע דין, אך בשל גילה, מצבה הרפואי והעדר עבר פלילי, ניתן להסתפק בתנאים מגבלים, כפי שנקבעו במהלך החקירה, כאמור לעיל.

במהלך הדיון בבית משפט קמא הסכימה העוררת מפי באת כוחה, כי בחומר החקירה קיימות ראיות לכואורה וכן עילת מעצר, אך טענה כי אין מקום להחיל עליה את התנאים המגבילים הנדרנים; זאת בשל מחלות הרקע הרבות שלה ומהתעם שהיא מתאשפת לעיתים בגל בעיותה הרפואיות. עוד נאמר כי בהיותה במעצר אושפזה מספר פעמים. לפיכך, נתבקש שחרורה לביתה, תוך הסכמה למעצר בית לيلي מהשעה 00:22-00:06.

המשיבה עמדה על בקשתה, מטעמה.

ה. בית משפט קמא שמע את הצדדים, בחר את חומר החקירה, וקיבל את בקשה המשיבה, בציינו כי המסוכנות העולה מהעוררת היא משמעותית; זאת משותפו בידיה, בביתה - שאליו היא מבקשת לשוב - 35 מנוט של סמים קשים וכמות נכבה של כסף מזומן.

לשיטתו של בית משפט קמא, אין בגילה של העוררת כדי להפחית או לאין את המסוכנות האמורה, משבצתה לכואורה את העבירות המיחסות לה בגילה ובמצבה, כך שיכל שאכן העבירות בוצעו על ידה, גילה המתקדם ומצבה הרפואית לא הניאו אותה בפועל מלבצע את העבירות הנטענות.

עוד ציין כי חזרתה של העוררת לביתה, שם לכואורה בוצעה העבירה, ולא כל פיקוח, כפי שמדובר על ידה, מגבירה לכואורה את המסוכנות האמורה.

בנסיבות אלה סבר כי התנאים המגבילים שנתבקשו מازנים בין מסוכנותה המשמעותית של העוררת לבין הנסיבות הנבעים מגילה וממצבה הבריאות, והורה על המשך שחרורה בתנאים אלה, כאמור לעיל.

.ii. העוררת לא השלים עם החלטתו של בית משפט קמא ומכאן העරר שבפני.

לטענה, שגה בית משפט קמא בהחלטתו, על כל חלקייה.

העוררת חזרה על טיעוניה לפני בית המשפט קמא, שלאה את קביעתו בדבר מסוכנותה, ועמדה על כך שיש מקום לחתול גילה, למשקלת הכבד, לסתורת ממנה היא סובלת ולשלל הביעות הרפואיות הנוספות שלא משקל ממשמעותי יותר, בבקשת להיות קרובה למיטתה מבלי להיות מעסמה על איש. לטענה, הרחקתה מביתה "שווה ערך ללקיחת שנים מחיה".

עוד טענה כי מסוכנותה, ככל שהיא קיימת, זהה אם היא מצויה בטבעון או בביתה שלה, שהוגש כתוב אישום והראות בידי המשיבה, אין חשש לשיבוש, והתייצבותה לדינום מגובה בהפקודה כספית ניכרת.

העוררת טענה נוספת נסافت שלא הועלתה לפני בית המשפט קמא, שלפיה לא הייתה הצדקה להגיש את כתב האישום בחיפזון מבלי לתת לה הזדמנות לשימוע.

.iii. המשיבה עמדה על דחית הערר, וחזרה על נימוקיו של בית משפט קמא.

עוד טענה כי מצבה של העוררת לא הורע מזמן שוחררה בתנאים מגבילים, ומסוכנותה בעינה עומדת.

העוררת הסכימה כי מצבה הרפואית היה רע מלכתחילה.

המשיבה לא בקשה לעזר את העוררת מஅחרוי סוג ובריח, אך עמדה על שחרורה בתנאים מגבילים, כאמור לעיל, והמחלוקת בין הצדדים היא מהות התנאים המגבילים שהושטו עליה, ובויקר מעוצר הבית המלא תוך הרחקתה מביתה; זאת, משהוררת טוענת למעשה, כי בנסיבות האישיות מדובר בתנאים מגבילים מכובדים במינוח.

ט. לאחר ששלמתי את טעוני הצדדים, לאחר עיון בחומר החקירה, לרבות המסמכים הרפואיים שהוצגו לפני, באתי לכל מסקנה כי דין העරר להידחות.

בית משפט קמא בחר את כל השיקולים הנדרשים לעניינו, ולא נפל פגם בהחלטתו.

אין חולק כי החזקת סמים מסוימים מסוג קוקאין והרואין שלא לצריכה עצמית היא עבירה חמורה המקימה עילית מסוכנות סטטוטורית, והעוררת לא חלקה בבית משפט קמא על קיומן של ראיות לכואורה בקשר לעובדות כתוב האישום אשר הוגש בעניינה.

העוררת שוחררה למעוצר בית מלא בבית נבדקה, המפקחת עליה ביחד עם מפקחת נוספת, אך מלינה על כך כי התנאים אינם נוחים לה, והיא מבקשת לחזור לשקט שבביתה, שם היא מתגוררת לבדה, לדבריה.

יודגש כי העוררת חזרה וטענה מפני שהיא בת 81, עם מחלות רקע קשה, התעלפה מספר פעמים ואושפזה מספר פעמים לאחרונה. דא עקא, שמסמכיו מלראד בית חולים רמב"ם עולה כי היא בת 76, צוללה עצמאית, הגיעו מביתה, עם טענות בדבר כאבים בחוזה, בבטן והקאות, אך למורת שהוצאות הרפואי ביקש לאשפז אותה לצורך בירור כאבים בחוזה, היא הודיעה כי אינה מעוניינת להישאר במלראד, ועל אף שהוסברו לה הסיכונים בכך, עזבה את בית החולים על דעת עצמה. התנהלות זו של העוררת מלמדת על כך שגילה ובוויותה הרופאות אין מהוות מחסום לפעלותה העצמאית.

בית משפט קמא ציין במפורש כי ככל שהעוררת תזדקק לטיפול רפואי, היא תוכל לצאת מבית נבדקה בלבד אחת המפקחות, תוך מתן הودעה מראש ליחידה החוקרת; בתנאים אלה העוררת אינה מוגבלת בפנייה לשירותים רפואיים, ביציאה لكمתכם, או בכלל עניין בריאותך אחר.

ט. העוררת מבקשת כי בית המשפט ישחרר אותה לביתה, לנסיבות הטבעית, שם תשאה לדבריה לבדה, בלי שום עזרה והשגחה לאחר השעות המועטות שבהן היא מקבלת עזרה מהביטוח הלאומי, תוך הסרת ההגבלה של מעוצר בית מלא.

דא עקא, שמעבר לתמיהה בכך שאישה אשר חוותה מספר התעלפויות עומדת על שחרורה לבית שבו תשאה לבדה ללא כל עזרה במקורה חירום, התנאים המוצעים על ידי העוררת אינם נתונים מענה למסוכנותה הלאכורת, ואין בהם משום איזון הולם בין האינטראס הציבורי לבין זכויותיה, בהיעדר הצדקה לאפשר לה לחזור למקום שבו החזיקה לכ准确性 סמים קשים שלא לשימוש עצמי.

לא נעלם מעני כי העוררת ביקשה להוסיף מפקחת חדשה, בת זוגו של קרוב משפחה, אשר לדבריה תשאה אותה 24 שעות ביממה. אף שהמפקחת לא נחקרה ופרטיה לא נבדקו, אין חולק שמדובר בבחורה צעירה בת 24, שאינה עדין חלק מהמשפחה, ולא ברור עד כמה יש ביכולתה לפיקח על העוררת, ועד כמה עשוי להיות ניגוד עניינים בין הפיקוח לבן האינטראס המשפחתית.

אשר לרשות הנכבדים המפריע לעוררת, חוששתני שלא ניתן לתת לשיקולי הנוחות של העוררת, הנאשמת בחזקת הרואין וקוקאין שלא לצריכה עצמית, משקל משמעותי.

למעלה מן הצורך יצוין כי מתיק החקירה עולה, שבעת ביצוע העבירה או סמור לפניה התגורה העוררת ביחיד עם בנה ווספי, אשר נגדו מתנהלים הליכים פליליים, כמפורט על ידי באת כוח העוררת, אשר צינה כי הוא מצוי במרכז להתרכויות בחדרה; זאת בשונה מדבריה של באת כוח המשיבה אשר הודיעה כי ווספי נמצא בבריחה, ולא נמצא במקום שבו נתען שהוא נמצא.

יא. בסופה של יום, הוחלטה להורות בשלב זה על הרחקתה של העוררת מביתה (מקום ביצוע העבירה) לבית נכדתה, בתנאים של מעצר בית מלא, והתנאים הנוספים שפורטו לעיל, היא סבירה בנסיבות העניין, ואין מקום להתערב בה.

המצוירות תעביר החלטה זו לצדים, ותמסור את תיק החקירה לידי ב"כ המשיבה.

ניתנה היום, ל"י אב תשפ"ג, 17 אוגוסט 2023, בהיעדר הצדדים.

